

A Protestáns Nagygyűlés meghirdetése mentén alakuló gondolatok

(Budakeszi 2017. 09.16.)

1./ A Nagygyűlés meghirdetésére, nekünk evangéliumi keresztényeknek, indítékok sokasága áll rendelkezésre. Ilyenek a mindenképp előtti biblikus megjelölések : „Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én te benned; hogy egyek legyenek mi bennünk; hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (Ján 17,21.) Vagy a másik a lábmosás emlékeztető története után: „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek.....Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. „ (Ján. 13,34-35.) Jézusi felszólítások ezek a lokuszok a közösség ápolására, egymás keresésére, egymásról való gondviselésre, szolidaritásra. Ehhez képest a sokféle kihívás között élve, olyan sokszor válik sokad rendűvé és olyan kevés figyelmet fordítunk a Krisztus követőkkel való egységünk kifejezésére. – Itt különös jelentőséggel kellene gondolnunk azokra, akik „velünk egyenlő drága hitet nyertek” (II. Pét.1,1), közősek a történelmi, hitbeli és meggyőződésbeli elkötelezettségeink Krisztusban. Akikkel együtt gondolkodunk és osztozunk a reformátori hitvallásos alapokban: „Üdvösségünk egyedül kegyelemből, hit által lehetséges úgy, ahogy erről a Szentírás a Krisztusban nekünk adott Megváltóról bizonyosságot tesz.”

2./ Sokszor fontosabbnak érezzük, s talán jogosan is az evangélizációt , a hitünk megvallását: „Mindaz, aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Atyám előtt, aki a mennyekben van.” (Mt.10,32) és a lélekmentés szolgálatát „ Tudja meg, hogy a ki bűnöst térít meg az ő tévelygő útjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bűnt elfedez.” (Jak. 5:20) A szeretetszolgálat, a diakónia gyakorlását „...Az a parancsolatunk is van tőle, hogy aki szereti Istent szeresse a maga atyjafiát is.” (I. Ján 4,20-21) Fontosak a saját közösségünk, gyülekezetünk, felekezetünk kérdései, előmenetele. És valljuk meg, sokszor ezeket egzisztenciális kérdésekként is kezeljük és éljük meg. Bizonyos értelemben rendben is van mindez hiszen „ ha valaki az ő tulajdon házáat nem tudja igazgatni, mi módon visel gondot az Isten egyházára?” (I.Tim.3,5) Fontos a helyállásunk ott, ahová Isten állított vagy küldött bennünket.

- A mai evangéliumiség is McGrath (1) szerint négy feltevésre koncentrál:

- „A Biblia tekintélye és mindenre elégséges volta.”

- A „megváltás kizárólag Krisztus kereszthalála által” lehetséges .

- Az üdvösséghez „a személyes megtérés szükséges”.

- Meggyőződés „az evangélizáció szükségességéről, helyességéről és sürgősségéről”.

Ezek az ismérvek szeretnénk ha valóban jellemzőek lennének ránk, szolgálatunkra és egyetértünk teológiailag is mint evangéliumi , protestáns keresztények ezek jelentős és mindeneket megelőző voltával.

3./ Amiért most mégis előtérbe kerül az egységünk kifejezésének gondolata, először az Evangéliumi Szövetség (Aliansz) alapokmányában (2) is megtalálható hármas cél megjelölésével is indokolható:

- a) „Kifejezni az evangéliumi gondolkodású hívő emberek egységét - az Úr és a hívők öröme és bizonyágul a világnak - különféle közösségekből, gyülekezetekből és missziós szervezetekből a felekezeti hovatartozásuk érintése nélkül.” – Tehát első és legfontosabbnak tartott küldetésünk az egység ápolásának gondolata .
- b) „Védelmesz a Krisztusba vetett hitük miatt hátrányosan megkülönböztetett társadalmi csoportokat a világ bármely részén, törekedni a lelkiismereti okok miatti üldözések megakadályozására. Ilyen célból kapcsolódni az Európai Aliansz társadalmi képviselőéhez az Európa Parlamentben. Felemelni a szavunkat az emberhez méltó élet bibliai normáiert minden társadalmi fórumon. „ - Szeretnénk egymásról nem elfelejtkezve, egymás terheit is hordozva megélni ezt az egységet.
- c) „A felekezeti és a társadalmi béke valamint nemzetünk erkölcsi felemelkedésének előmozdítása. A hitetlenség és a bűn elleni harc, a közéletnek az evangélium szellemével való áthatása és Krisztus szeretetének, irgalmasságának a gyakorlati életben való megvalósítása.” – Közös felelősségünk és feladatunk tehát az evangéliumi értékek felemelése és képviselote az élet minden területén.

Milyen további szempontok is indokolhatják egy Nagygyűlésre való összejövetelt?

- a) A Lutheri reformáció 500. évfordulója, melyet folyamatosan ünneplünk ebben az esztendőben. S eközben a reformáció egyházainak tagságának száma Európa szerte folyamatosan csökken. Mit ünneplünk tehát itt a reformáció kontinensén 2017 - ben? De ünnepelnek az előreformáció közösségei és irányzatai is (waldensek, Wiclif-Társaság). Ugyanígy az újabb indulású neo-protestáns és pünkösdi-karizmatikus ihletettségu felekezetek, gyülekezetek és közösségek is. Hogyan lehetne egymás kezét megfogva, egymást bátorítva átélni azt, hogy közösek a gyökerek és közös a cél is. Éppen ezért szükséges, hogy egymásért tudjunk szolidárisak lenni , egymás terhét hordozni.
- b) A Magyarországon is összehívott Protestáns Zsinat (evangélikus-református szintű) részesei nem lehetünk mindannyian, de örülünk az ő egymáshoz való közeledésüknek. Szeretnénk egy szélesebb ölelésű körben találkozni azokkal a régi reformáció hívei közül ezt vállaló testvéreinkkel és az újabb protestáns, evangéliumi testvérek képviselőivel, akikkel egymás mellé állva kifejezhetnénk Krisztusban való közösségünket. Tettük ezt akkor is mikor az egyházügyi törvény (2011) sokak számára nehézséget okozott és okoz számukra azóta is. Hisszük az akkor és ott megtapasztalt lelkület (Lélek) tovább élhet bennünk és közöttünk. Nem vagyunk és nem is akarunk a Protestáns Zsinattal rivalizálni. Ez a Nagygyűlés a teljes magyar protestantizmust szeretné megszólítani és kifejezni demonstratíve is közösségünk vállalását.
- c) Egységünket és a keresztény-protestáns egzisztenciát érintő kérdések felsorolását elősegítő találkozó is lehet a cél. Nem hallgathatunk ezekről és beszélünk kell állásfoglalásunkról:
 - a megszületet egyházi törvényhez való viszonyunkról és annak kezeléséről,
 - a migrációhoz a menekült ügyhöz és a keresztényüldözéshez való viszonyunkról,
 - a népesedéspolitika, a gender és a homoszexualitás kérdésére való közös válasz megfogalmazásáról. A közösen megfogalmazott és elfogadott evangéliumi álláspontok kialakítása egy-egy kérdésben nagy segítség lehetne kereszténységünknek, országunknak, és iránymutató lehetne nagyobb léptékben is. – Mindezek tudjuk számunkra elsősorban imádságban hordozott területek, de kérdés lehet mi az, amit az imádságunkon kívül még tennünk kellene, tennünk lehetne?

4./ Milyen formában valósulhatna meg ez a Nagygyűlés?

A Nagygyűlés mindenképp először egy jó értelemben vett demonstráció, ahol bemutatásra kerülhet a múltban gyökerező és a jelenben is vállalt közösségünk. Olyan egység munkálása, mely bizonyítja a Krisztusi szeretetről, elfogadásról, szolidaritásról. Olyan egység, mely bizonyítja a környező világ számára, Krisztus szeretetéről.

A Nagygyűlés lehetőségét biztosíthat az egymás gondjainak felismerésére, megértésére, hordozására. „ És akár szenved egy tag, veled együtt szenvednek a tagok mind...” (I. Kor.12,26/a)

A Nagygyűlés formai meghatározása is szükséges, szívesen vesszük minden ajánlatot, mely az előre való jelentkezéssel együtt járó (5-8 perces) problémafelvetéseket jelenthetné, vagy a spontán hozzászólások (1-2perces) idejét jelenthetné. A rendezvény időpontja 2017 szeptember 16.-án lenne. Az időtartam 14,00 órától max. 18,00 óráig tartana. A helyszín Budakeszin a Metodista Gyülekezet Temploma lenne. Fontos látni, hogy a Nagygyűlésen mindenki bátran felszólalhat, véleményét nyilváníthat attól függetlenül, hogy azzal teljes mértékben egyetértünk vagy sem.

A Nagygyűlést előkészítő közösségi alkalom a Balaton NET-en , Balatonszemesen lesz 2017 augusztus 18.-án déli 12,00 órakor. Itt elsősorban a célokról és a formai kérdésekről szeretnénk illetve kellene beszélnünk.

Szuhánszky T. Gábor

Irodalom:

1. A.E. McGrath: Bevezetés a keresztény teológiába, Osiris, Budapest, 1995, (114.o.)
2. Evangéliumi Szövetség (Aliansz) Alapokmánya Budapest ,2006, (2.o.)